

RIKSDAGENS SVAR 30/2003 rd

Regeringens proposition med förslag till lag om ändring av lagen om smittsamma sjukdomar

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till lag om ändring av lagen om smittsamma sjukdomar (RP 30/2003 rd).

Beredning i utskott

Social- och hälsovårdsutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (ShUB 11/2003 rd).

Beslut

Riksdagen har antagit följande lag:

Lag

om ändring av lagen om smittsamma sjukdomar

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 25 juli 1986 om smittsamma sjukdomar (583/1986) 3, 4, 6, 7 och 9—12 §, i 14 § 2 mom. det inledande stycket, 14 § 3 mom., 15 och 16 §, 17 § 1 mom., 18—20, 22, 23, 23 a, 23 b och 24 §, 29 § 2 mom., 30 och 33 §, 36 § 1 mom. samt 39 och 40 a §,

av dessa lagrum 6 § sådan den lyder i lagarna 76/1991, 770/1992 och 70/1999, 7 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 770/1992 och i lag 1106/1992, 10, 15, 23 b och 24 §, 36 § 1 mom. samt 40 a § sådana de lyder i nämnda lag 770/1992, 11 § sådan den lyder i nämnda lag 76/1991, 12 § sådan den lyder delvis ändrad i sistnämnda lag, 16 § sådan den lyder delvis ändrad i nämnda lag 770/1992, 20 § sådan den lyder i lag 275/1991 och i nämnda lag 770/1992, 23 och 23 a § sådana de lyder i nämnda lag 70/1999 och 29 § 2 mom. sådant det lyder i lag 262/1989, samt

fogas till lagen nya 11 a och 12 a §, till 13 § ett nytt 2 mom. samt till lagen en ny 23 c § som följer:

3 §

Bekämpande av smittsamma sjukdomar omfattar i denna lag förebyggande, tidigt konstaterande och uppföljning av smittsamma sjukdomar, behövliga åtgärder för utredning eller bekämpning av epidemier samt undersökning, vård och medicinsk rehabilitering av den som insjuknat eller misstänks ha insjuknat i en smittsam

sjukdom samt bekämpning av sjukhusinfektioner.

I denna lag avses med

1) *förebyggande av smittsam sjukdom* utförande av vaccinering och utdelning av anti-kroppspreparat och läkemedel, hälsofostran samt andra åtgärder vilka riktar sig mot enskilda och deras livsmiljö och vilkas avsikt är att för-

hindra att en smittsam sjukdom yppar sig eller sprids,

2) *tidigt konstaterande av smittsam sjukdom* hälsoundersökningar och screeningundersökningar som ordnas för upptäckande av en sjukdom,

3) *uppföljning* fortgående insamling, analysering och tolkning av information samt förmedling av information till dem som ansvarar för bekämpning av smittsamma sjukdomar,

4) *epidemi* en större ökning av antalet sjukdomsfall än väntat under en viss tidsperiod bland en viss befolkning eller i ett visst område,

5) *undersökning* sådan undersökning av en enskild som en läkare utför för att konstatera förekomsten av en smittsam sjukdom eller för att kunna ordinera lämplig behandling,

6) *vård* öppen vård eller anstaltsvård som en läkare ger eller övervakar,

7) *medicinsk rehabilitering* åtgärder som avser att förbättra och upprätthålla rehabiliteringsklientens fysiska, psykiska och sociala funktionsförmåga samt att hjälpa och stödja honom eller henne med att klara av sin livssituation och de dagliga göromålen; om de medicinska rehabiliteringstjänsterna föreskrivs i förordningen om medicinsk rehabilitering (1015/1991), samt

8) *sjukhusinfektion* en infektion som uppkommit eller fått sin början under den tid vård givits vid en verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården.

4 §

De smittsamma sjukdomarna indelas i allmänfarliga, anmälningspliktiga och andra smittsamma sjukdomar.

En sjukdom kan anses som allmänfarlig smittsam sjukdom, om

1) smittsamheten är stor eller sjukdomen sprider sig snabbt,

2) sjukdomen är farlig, och

3) sjukdomens spridning kan hindras med hjälp av åtgärder som riktas mot den som har insjuknat eller som med fog misstänks ha insjuknat.

En sjukdom kan anses som anmälningspliktig smittsam sjukdom, om

1) uppföljningen av sjukdomen förutsätter uppgifter som lämnas av en läkare,

2) den avgiftsfria vård som ges den vårdbehövande för att bryta smittkedjan är nödvändig, eller

3) det är fråga om en sjukdom som kan förebyggas med ett allmänt vaccinationsprogram.

De allmänfarliga och anmälningspliktiga smittsamma sjukdomarna anges genom förordning av statsrådet.

6 §

Den allmänna planeringen, ledningen och övervakningen av bekämpningen av smittsamma sjukdomar ankommer på social- och hälsovårdsministeriet.

Inom länen ankommer planeringen, ledningen och övervakningen av bekämpningen av smittsamma sjukdomar på länsstyrelsen.

Inom sjukvårdsdistrikten ankommer ledningen av bekämpningen av smittsamma sjukdomar på sjukvårdsdistriktet. Sjukvårdsdistriktet är också regional sakkunnig inom bekämpningen av smittsamma sjukdomar och följer bekämpningen av smittsamma sjukdomar inom sjukvårdsdistriktet. Sjukvårdsdistriktet bistår det organ som ansvarar för bekämpningen av smittsamma sjukdomar i kommunen då smittsamma sjukdomar konstateras och epidemier utreds samt smittan spåras. Sjukvårdsdistriktet leder bekämpningen, uppföljningen och utredningen av sjukhusinfektioner inom sjukvårdsdistriktet.

Sakkunniginrättning vid bekämpning av smittsamma sjukdomar är Folkhälsoinstitutet.

Som sakkunnigorgan vid bekämpning av smittsamma sjukdomar finns i samband med social- och hälsovårdsministeriet en delegation för smittsamma sjukdomar. Bestämmelser om sammansättningen och tillsättandet av delegationen samt om dess uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

Genom förordning av statsrådet föreskrivs närmare om de uppgifter som avses i denna paragraf.

7 §

Kommunerna skall inom sina områden organisera bekämpningen av smittsamma sjukdomar enligt denna lag som en del av folkhälsoarbetet i enlighet med vad som föreskrivs i folkhälsolagen (66/1972) och i denna lag.

Den läkare som vid hälsovårdscentralen ansvarar för smittsamma sjukdomar skall utreda arten och utbredningen av en misstänkt eller konstaterad smittsam sjukdom samt vidta nödvändiga åtgärder för förhindrande av att sjukdomen sprids.

9 §

Staten svarar för organiseringen av bekämpningen av smittsamma sjukdomar inom försvarsmakten, gränsbevakningsväsendet och fångvårdsväsendet samt vid statens vårdanstalter och andra liknande statliga inrättningar. När bekämpningen av smittsamma sjukdomar organiseras skall hälso- och sjukvårdspersonalen vid dessa inrättningar vid behov samarbeta med sjukvårdsdistriktet och kommunerna i området.

10 §

Laboratorieundersökningar och laboratorieuppgifter som är nödvändiga för bekämpningen av smittsamma sjukdomar utförs vid Folkhälsoinstitutet samt i laboratorier som har godkänts för detta ändamål. Länsstyrelsen godkänner laboratorierna och övervakar deras verksamhet. Länsstyrelsen skall begära Folkhälsoinstitutets utlåtande innan ett laboratorium godkänns.

En förutsättning för att ett laboratorium skall godkännas är att laboratoriet har lämpliga utrymmen och lämplig apparatur samt sådan yrkeskunnig personal som verksamheten förutsätter och att kvalitetskontrollen vid laboratoriet är ordnad på ett ändamålsenligt sätt.

Om det efter godkännandet framgår att det mikrobiologiska laboratoriet inte motsvarar förutsättningarna för godkännande eller om det förekommer allvarliga brister i dess verksamhet, kan länsstyrelsen återta godkännandet.

För övervakningen av efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den har Folkhälsoinstitutet och länsstyrelsen

rätt att inspektera laboratoriernas utrymmen och verksamhet och att granska de handlingar som behövs för övervakningen samt att utan ersättning och utan hinder av sekretessbestämmelserna få tillgång till nödvändiga uppgifter, utredningar, handlingar och annat material. Rätten att få information gäller också sådana uppgifter om privat affärs- eller yrkeshemlighet som behövs för övervakningen. Uppgifter, utredningar, handlingar och annat material skall lämnas till Folkhälsoinstitutet eller länsstyrelsen inom en av dem utsatt skälig tid. Om uppgifter, utredningar, handlingar och annat material inte lämnas inom utsatt tid, kan länsstyrelsen vid vite ålägga vederbörande att lämna dem.

11 §

Kommunen skall anordna allmänna frivilliga vaccinerings- och hälsoundersökningar för förebyggande av smittsamma sjukdomar. Genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet föreskrivs närmare om det nationella vaccinationsprogrammet och anmälan om biverkningar av vaccinerings- och hälsoundersökningar samt om hälsoundersökningar av gravida.

11 a §

Utan hinder av läkemedelslagen (395/1987) kan social- och hälsovårdsministeriet besluta att ett läkemedelspreparat för vilket försäljningstillstånd inte har beviljats av Läkemedelsverket eller ett organ inom Europeiska unionen får användas för bekämpning av en epidemi som utgör ett direkt och allvarligt hot mot folkhälsan.

12 §

Kommunen skall anordna allmänna obligatoriska vaccinerings- och hälsoundersökningar för förhindrande av spridning av en sådan smittsam sjukdom som kan åsamka avsevärd skada på hälsan för hela befolkningen eller en del av den, eller av andra viktiga hälsovårdsskäl. Statsrådet beslutar om tidpunkten för obligatorisk vaccinering och om vilken befolkningsdel, grupp eller åldersklass vaccineringskyldigheten omfattar, hur länge beslutet är i kraft samt vad som i övrigt skall iakttas vid vaccinerings- och hälsoundersökningar. Innan beslutet fattas skall

Folkhälsoinstitutets utlåtande i ärendet inhämtas, om inte Folkhälsoinstitutet har gjort en framställning i saken.

När obligatorisk vaccinering anses synnerligen brådskande kan social- och hälsovårdsministeriet fatta ett temporärt beslut om verkställandet av dem. Beslutet skall utan dröjsmål meddelas statsrådet, som skall fatta slutligt beslut i saken.

12 a §

Inom försvarsmakten och gränsbevakningsväsendet anordnas obligatoriska vaccineringsprogram för varje åldersklass i syfte att förhindra att smittsamma sjukdomar sprids eller av andra viktiga hälsovårdsskäl. Social- och hälsovårdsministeriet beslutar om innehållet i det obligatoriska vaccinationsprogrammet inom försvarsmakten och gränsbevakningsväsendet efter att ha inhämtat utlåtande från Folkhälsoinstitutet.

13 §

— — — — —
Obligatorisk hälsoundersökning utförs av läkare eller, om det finns särskilda skäl, under läkares uppsikt av någon annan yrkesutbildad person inom hälso- och sjukvården med lämplig utbildning. För konstaterande av en allmänfarlig smittsam sjukdom kan nödvändiga prov tas och sådan annan undersökning utföras som inte medför någon nämnvärd olägenhet för den som undersöks.

14 §

— — — — —
I detta avseende kan det kommunala organ som ansvarar för bekämpningen av smittsamma sjukdomar inom sitt verksamhetsområde

— — — — —
När någon annan än i 1 mom. avsedd smittsam sjukdom medför risk för spridning av smitta i området, kan det organ som ansvarar för bekämpningen av smittsamma sjukdomar i kommunen vid behov utfärda allmänna anvisningar som befolkningen skall iaktta samt förordna om stängning av läroanstalter, daghem och vårdanstalter.

15 §

När brådskande åtgärder är nödvändiga för att förhindra att en smittsam sjukdom som utgör ett allvarligt hot mot befolkningens hälsa och uppfyller kriterierna i 4 § 2 mom. sprids, kan social- och hälsovårdsministeriet och inom länet länsstyrelsen fatta nödvändiga beslut om dem. Genom beslutet kan sådana åtgärder som tillämpas i samband med allmänfarliga smittsamma sjukdomar vidtas eller flyttning av varor begränsas för en viss tid. Flyttning av varor kan begränsas för högst två månader genom beslutet. Förvaltningsdomstolen kan på framställning av den beslutande myndigheten förlänga tiden med högst tre månader, om kriterierna för att begränsa flyttning av varor fortfarande uppfylls.

16 §

Om det för förhindrande av att en allmänfarlig smittsam sjukdom sprids är nödvändigt, skall den läkare som vid hälsovårdscentralen ansvarar för smittsamma sjukdomar förordna om undersökning av den som har insjuknat i sjukdomen eller som med fog misstänks ha insjuknat, meddela nödvändiga anvisningar för förhindrande av smitta samt sörja för att den som har insjuknat anvisas lämplig vård.

Om spridningen av en allmänfarlig smittsam sjukdom inte kan förhindras med hjälp av de åtgärder som nämns i 1 mom., kan det kommunala organ som ansvarar för bekämpningen av smittsamma sjukdomar förordna att den som har insjuknat i sjukdomen eller som med fog misstänks ha insjuknat skall utebli från sitt förvärvsarbete högst sex månader utan avbrott.

Det kommunala organ som ansvarar för bekämpningen av smittsamma sjukdomar kan under de förutsättningar som avses i 2 mom. även förordna att ett barn under 16 år skall utebli från sin dagvårdsplats eller från en läroanstalt högst sex månader utan avbrott.

Förvaltningsdomstolen kan på framställning av det kommunala organ som ansvarar för bekämpningen av smittsamma sjukdomar förordna att den tid som anges i 2 och 3 mom. förlängs med högst sex månader i sänder, om de förutsätt-

ningar som nämns i 2 och 3 mom. fortfarande föreligger.

17 §

Den som har insjuknat i en allmänfarlig smittsam sjukdom eller som med fog misstänks ha insjuknat kan isoleras på en sjukvårdsanstalt, om

1) risken för att sjukdomen skall sprida sig är uppenbar, och

2) spridning av sjukdomen inte kan förhindras med hjälp av andra åtgärder eller den som saken gäller inte kan eller vill underkasta sig sådana andra åtgärder enligt 13, 14 och 16 § som behövs för förhindrande av att sjukdomen sprids.

18 §

Det kommunala organ som ansvarar för bekämpningen av smittsamma sjukdomar kan förordna att den som har insjuknat i en allmänfarlig smittsam sjukdom eller som med fog misstänks ha insjuknat skall isoleras enligt 17 § för högst två månader. I brådskande fall kan den läkare som vid hälsovårdscentralen ansvarar för smittsamma sjukdomar fatta beslut om isolering. Beslutet skall genast för fastställelse underställas det kommunala organ som ansvarar för bekämpningen av smittsamma sjukdomar.

Förvaltningsdomstolen kan på framställning av det kommunala organ som ansvarar för bekämpningen av smittsamma sjukdomar förordna om en förlängning av isoleringen med högst tre månader, om de förutsättningar för isolering som nämns i 17 § föreligger efter den i 1 mom. angivna isoleringstiden.

19 §

Isoleringen skall hävas så snart förutsättningarna för isolering enligt 17 § inte längre föreligger.

Beslut om vård som avses i 17 § 2 mom. och om hävande av isolering fattas av den läkare som vid hälsovårdscentralen ansvarar för smittsamma sjukdomar eller en behörig överläkare vid ett sjukhus.

20 §

Arbetsgivaren skall kräva tillförlitlig utredning av en arbetstagare om att denne inte lider av en bestämd allmänfarlig smittsam sjukdom, om arbetstagaren fullgör sådana uppgifter som nämns i 2 mom. och i vilka risken för att den smittsamma sjukdomen sprids är större än normalt eller följderna av sjukdomen är allvarigare än normalt. Genom förordning av statsrådet föreskrivs för vilka allmänfarliga smittsamma sjukdomar en sådan utredning skall krävas.

Förrän en utredning enligt 1 mom. har företetts får arbetstagaren inte fullgöra

1) en sådan uppgift vid en verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården, en långvårdsanstalt eller ett vattenverk där arbetstagaren kan föranleda risk för spridning av en allmänfarlig smittsam sjukdom enligt 1 mom.,

2) uppgifter i samband med vård av barn under skolåldern och av äldre, eller

3) sådana uppgifter i en livsmedelslokal som innefattar hantering av oinpackade, lätt förskämbara livsmedel, eller

4) någon annan uppgift som föreskrivs genom förordning av statsrådet och där risken för att en allmänfarlig smittsam sjukdom enligt 1 mom. sprids via livsmedel är uppenbar.

Av den som sköter en sådan uppgift som avses i 2 mom. 3 punkten skall arbetsgivaren kräva information om resultatet av laboratorieundersökning eller annan undersökning då arbetstagaren återvänder från ett land där han eller hon kan ha ådragit sig en allmänfarlig smittsam sjukdom enligt 1 mom.

Om det med fog kan misstänkas att den som sköter ett arbete eller en uppgift enligt 2 mom. orsakar spridning av en smittsam sjukdom, kan det kommunala organ som ansvarar för bekämpningen av smittsamma sjukdomar förordna att personen i fråga skall utebli från sitt förvärvsarbete under den tid då det finns risk för spridning av sjukdomen, dock högst sex månader utan avbrott. Förvaltningsdomstolen kan på framställning av det kommunala organ som ansvarar för bekämpningen av smittsamma sjukdomar förlänga denna tid med högst sex månader i sänder,

om det fortfarande finns risk för spridning av den smittsamma sjukdomen.

22 §

Den behandlande läkaren är i första hand ansvarig för att en patient som insjuknat i en allmänfarlig eller anmälningspliktig smittsam sjukdom och andra som eventuellt har smittats undersöks och får vård. Om den behandlande läkaren inte själv kan vidta åtgärderna, skall uppdraget överföras på den läkare som vid hälsovårdscentralen eller sjukvårdsdistriktet ansvarar för smittsamma sjukdomar. Om uppdraget har överförts skriftligen, skall de uppgifter som gäller överföringen förstöras genast efter det att åtgärder för förebyggande av att smittan sprids har vidtagits, och de får inte införas i journalhandlingarna. Den som har insjuknat eller som med fog misstänks ha insjuknat i en allmänfarlig eller anmälningspliktig smittsam sjukdom är förhindrande av att den smittsamma sjukdomen sprids skyldig att på förfrågan meddela den läkare som utreder saken på vilket sätt, när och var han eller hon har smittats samt namnet på den person som kan ha varit smittbärare.

23 §

En läkare eller en tandläkare som misstänker eller konstaterar en allmänfarlig eller anmälningspliktig smittsam sjukdom skall göra en anmälan om detta (*anmälan om smittsam sjukdom*) till den läkare som vid hälsovårdscentralen eller sjukvårdsdistriktet ansvarar för smittsamma sjukdomar. Sjukvårdsdistriktet skall vidarebefordra anmälan till Folkhälsoinstitutet. Anmälan om smittsam sjukdom behöver dock inte göras när det gäller sådana allmänfarliga eller anmälningspliktiga smittsamma sjukdomar i fråga om vilka nämnda myndighet utan svårigheter på annat sätt kan få tillgång till de uppgifter som behövs för bekämpning av sjukdomen eller förhindrandet av att den sprids. Genom förordning av statsrådet föreskrivs om vilka sjukdomar som befrielsen från anmälningsskyldigheten omfattar. Genom förordning av statsrådet kan också föreskrivas att anmälan om smittsam sjukdom skall göras direkt till Folkhälsoinstitutet när det

gäller en bestämd sjukdom, om detta är nödvändigt för säkerställande av skyddet för privatlivet för den som insjuknat i sjukdomen.

Ett laboratorium som avses i 10 § 1 mom. skall till Folkhälsoinstitutet göra en anmälan om smittsam sjukdom när ett mikrobfynd som gäller en allmänfarlig eller anmälningspliktig smittsam sjukdom har konstaterats. Anmälan om smittsam sjukdom skall göras också beträffande sådana andra mikrobfynd som gäller smittsamma sjukdomar i fråga om vilka det för ett tidigt konstaterande av epidemier och planeringen av bekämpningsprogram är viktigt att förekomsten av dem följs centraliserat (*andra mikrobfynd som skall registreras*). De andra mikrobfynd som skall registreras fastställs genom förordning av statsrådet. Genom förordning av statsrådet föreskrivs också om när mikrobstammar och prover skall fogas till anmälan om smittsam sjukdom.

Anmälan om smittsam sjukdom innehåller patientens identifieringsuppgifter och uppgifter om den som gjort anmälan samt sådana uppgifter om patienten, den smittsamma sjukdomen eller mikrobfyndet, det sätt på vilket smittan erhöles samt när och var detta skett och behandlingen som fastställs närmare genom förordning av statsrådet och som är nödvändiga för förebyggandet av smittsamma sjukdomar eller utredandet av epidemier och förhindrandet av att sådana sprids.

Som identifieringsuppgift anges patientens personbeteckning samt i anmälan som gäller en allmänfarlig eller anmälningspliktig smittsam sjukdom dessutom patientens namn. Då mikrobstammar eller prover bifogas en anmälan om smittsam sjukdom skall de specificeras med motsvarande identifieringsuppgifter som en anmälan om smittsam sjukdom. Om en patient hos vilken ett annat mikrobfynd som skall registreras har konstaterats inte har personbeteckning, anges patientens namn, födelsedatum och kön.

23 a §

För bekämpning av smittsamma sjukdomar samt förebyggande och uppföljning av spridningen av dem skall den läkare som vid sjuk-

vårdsdistriktet ansvarar för smittsamma sjukdomar på grundval av de anmälningar som avses i 23 § 1 mom. föra ett regionalt register som består av dessa anmälningar. För förhindrande av att mikrober som fastställs genom förordning av statsrådet och som är synnerligen resistent mot läkemedel framträder och sprids kan den läkare som vid sjukvårdsdistriktet ansvarar för smittsamma sjukdomar dessutom föra ett separat register över bärare av nämnda mikrober (*regionalt register över bärare av mikrober som är synnerligen resistent mot läkemedel*).

På grundval av de anmälningar som avses i 23 § 1 och 2 mom. för Folkhälsoinstitutet ett riksomfattande register över smittsamma sjukdomar för bekämpning av smittsamma sjukdomar, förebyggande och uppföljning av spridningen av dem samt statistikföring och forskning.

En anmälan om smittsam sjukdom skall förstöras före utgången av det år som följer på anmälan. Uppgifterna i anmälan får inte kopieras eller överföras till patientregistret vid hälsovårdscentralen eller inom sjukvårdsdistriktet.

I det riksomfattande registret över smittsamma sjukdomar och det regionala registret över bärare av mikrober som är synnerligen resistent mot läkemedel införs som identifieringsuppgifter de uppgifter som nämns i 23 § 4 mom. Folkhälsoinstitutet kan komplettera uppgifterna i det riksomfattande registret över smittsamma sjukdomar med uppgifter ur befolkningsdatasystemet om patientens boendekommun, födelse-land, nationalitet och eventuellt dödsfall. Uppgifter som innehåller identifieringsuppgifter får sparas så länge det är nödvändigt med tanke på registrens användningsändamål enligt 1 och 2 mom. Uppgifter om personens namn skall förstöras före utgången av det år som följer på det då sammanförandet av separata anmälningar som gäller samma fall av smittsam sjukdom har upphört (*sammanföringstid*). Inom samma tid skall personbeteckningarna i det riksomfattande registret över smittsamma sjukdomar ges en sådan form att enskilda personer inte kan identifieras på grundval av dem. I fråga om bedömning av grunden för och behovet av behandling av

uppgifterna gäller vad som föreskrivs i 12 § 2 mom. personuppgiftslagen (523/1999).

Sammanföringstiden är i regel 12 månader. Sammanföringstiden är dock

1) tre månader då den smittsamma sjukdomen är kortvarig,

2) tre år då sjukdomen framskrider synnerligen långsamt, och

3) 50 år då en stor del av dem som smittats blir permanenta smittbärare.

Genom förordning av statsrådet föreskrivs närmare om sammanföringstiden.

23 b §

De personuppgifter som införts i registren enligt 23 a § 1 och 2 mom. skall hållas hemliga. Folkhälsoinstitutet kan dock utan hinder av sekretessbestämmelserna ur det riksomfattande registret över smittsamma sjukdomar till den läkare som vid sjukvårdsdistriktet ansvarar för smittsamma sjukdomar lämna ut uppgifter om sjukvårdsdistriktet och till den läkare som vid hälsovårdscentralen ansvarar för smittsamma sjukdomar uppgifter om hälsovårdscentralens verksamhetsområde i den mån detta är nödvändigt med tanke på skötseln av de uppgifter som ingår i bekämpningen av smittsamma sjukdomar inom sjukvårdsdistriktet och i kommunen. Identifieringsuppgifter lämnas dock inte ut när det gäller sådana sjukdomar som anmäls direkt till Folkhälsoinstitutet med stöd av 23 § 1 mom.

Den läkare som vid sjukvårdsdistriktet ansvarar för smittsamma sjukdomar kan utan hinder av sekretessbestämmelserna lämna ut uppgifter ur anmälningarna enligt 23 a § 1 mom. samt uppgifter som läkaren med stöd av 1 mom. erhållit ur det riksomfattande registret över smittsamma sjukdomar till den läkare som vid hälsovårdscentralen ansvarar för smittsamma sjukdomar i den mån detta är nödvändigt med tanke på skötseln av de uppgifter som ingår i bekämpningen av smittsamma sjukdomar i kommunen, samt till sådana samfund som avses i 3 § lagen om blodtjänst (968/1994) i den mån detta är nödvändigt för förebyggande av smitta som sprids via blod.

Den läkare som vid sjukvårdsdistriktet ansvarar för smittsamma sjukdomar kan dessutom

utan hinder av sekretessbestämmelserna ur det regionala registret över bärare av mikrober som är synnerligen resistenta mot läkemedel lämna ut uppgifter om en patient till den verksamhetsenhet inom hälso- och sjukvården där patienten vårdas i den mån detta är nödvändigt för att förebygga spridning av epidemin.

De uppgifter som avses i 1—3 mom. kan också lämnas ut med hjälp av teknisk anslutning. Innan den tekniska anslutningen öppnas skall den som begär uppgifter lägga fram en utredning om att uppgifterna skyddas på behörigt sätt.

Folkhälsoinstitutet kan utan hinder av sekretessbestämmelserna ge tillstånd till att personuppgifter lämnas ut ur det riksomfattande registret över smittsamma sjukdomar, om detta sker för vetenskaplig forskning som gäller hälso- och sjukvårdsverksamhet, förebyggande eller behandling av sjukdomar eller för annan bestämd vetenskaplig forskning i samband därmed och om utlämnandet uppfyller kraven i 16 § 3 mom. lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999). Innan tillståndsbeslutet meddelas skall dataombudsmannen ges tillfälle att bli hörd.

23 c §

Om förebyggandet av att smittsamma sjukdomar sprider sig förutsätter åtgärder enligt 12, 12 a, 13—18 eller 20 §, skall den som tar emot en anmälan om smittsam sjukdom eller i brådskande fall den som är anmälningsskyldig utan hinder av sekretessbestämmelserna informera den behöriga myndigheten om detta. Läkaren skall också utan hinder av sekretessbestämmelserna till den kommunala hälsoskyddsmyndigheten anmäla en misstänkt eller konstaterad epidemi som sprider sig via dricksvatten eller livsmedel. Anmälan kan innehålla sådana i 23 § 4 mom. avsedda identifieringsuppgifter om personer som är nödvändiga för förhindrande av att epidemin sprids samt uppgifter om den smittsamma sjukdomen och sättet på vilket den smittar.

Den läkare som vid hälsovårdscentralen ansvarar för smittsamma sjukdomar skall utan hin-

der av sekretessbestämmelserna till kommunens veterinärmyndighet anmäla en misstänkt eller konstaterad smittsam sjukdom som kan härstamma från djur eller som kan smitta från människor till djur. Anmälan kan innehålla sådana i 23 § 4 mom. avsedda identifieringsuppgifter om personer som är nödvändiga för förebyggande av den fara som människor eller djur är utsatta för samt uppgifter om den smittsamma sjukdomen och sättet på vilket den smittar.

24 §

Forskningsanstalten för veterinärmedicin och livsmedel skall anmäla fall av sådan misstänkt eller konstaterad djursjukdom som utgör fara för människans hälsa till Folkhälsoinstitutet och i brådskande fall även till social- och hälsovårdsministeriet.

29 §

— — — — —
Besvär över beslut av en kommunal myndighet anføres hos förvaltningsdomstolen.

30 §

Ändring i beslut som gäller förordnande om att någon skall utebli från sitt förvärvsarbete, vård som ges oberoende av patientens vilja eller isolering kan sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen inom 14 dagar från delfåendet av beslutet.

I beslut som enligt 18 § 1 mom. skall underställas det kommunala organ som ansvarar för bekämpningen av smittsamma sjukdomar för fastställelse får ändring dock inte sökas genom besvär.

33 §

Import av sådana mikroorganismer eller delar av dem vilka medför risk för sådan spridning av en smittsam sjukdom som avses i 4 § 2 mom. 1 och 2 punkten skall anmälas på det sätt som närmare föreskrivs genom förordning av social- och hälsovårdsministeriet.

36 §

Sjukvårdsdistriktet kan ingå avtal om vården av patienter med smittsam sjukdom med en annan samkommun eller kommun.

— — — — —

39 §

Om det kommunala organ som ansvarar för bekämpningen av smittsamma sjukdomar konstaterar att spridningen av en allmänfarlig smittsam sjukdom inte effektivt kan förhindras på annat sätt, skall polisen på begäran av detta organ lämna handräckning.

40 a §

Social- och hälsovårdsministeriet har rätt att av andra myndigheter få upplysningar som är nödvändiga för skötseln av de uppgifter om vilka föreskrivs i denna lag.

Folkhälsoinstitutet har rätt att av de laboratorier som avses i 10 § på begäran få uppgifter om antalet undersökningar som gjorts för konstaterande av fall av smittsam sjukdom och om de laboratoriemetoder som använts.

Folkhälsoinstitutet har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna av den som äger, innehar eller använder ett luftfartyg eller ett annat fartyg på begäran få uppgifter om personbeteckning, namn, födelsedatum och kön samt kontaktuppgifter för den som varit passagerare på luftfartyget eller fartyget, om detta är nödvändigt

för förhindrande av att en smittsam sjukdom som utgör ett allvarligt hot mot befolkningens hälsa sprids eller för skyddande av passagerarens egen hälsa.

Folkhälsoinstitutet och den läkare som vid sjukvårdsdistriktet ansvarar för smittsamma sjukdomar har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna av kommunens och statens hälsovårds- och hälsoskyddsmyndigheter samt de laboratorier som avses i 10 § få uppgifter som är nödvändiga för sådant utredande av orsaken till en epidemi som avses i 3 § samt att i detta syfte behandla uppgifter som de som insjuknat i en smittsam sjukdom och andra själva lämnar dem. Folkhälsoinstitutet och den läkare som vid sjukvårdsdistriktet ansvarar för smittsamma sjukdomar har rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna till de myndigheter som ansvarar för bekämpningen av smittsamma sjukdomar och till kommunens hälsoskyddsmyndigheter lämna ut sådana uppgifter som erhållits i samband med utredningar och som är nödvändiga för utförandet av de uppgifter som enligt lag ankommer på dessa myndigheter. Utlämnande av uppgifter som personerna själva har lämnat förutsätter dock att dessa personer inte har förbjudit utlämnandet av dem. Personuppgifterna skall förstöras när de inte längre behövs för utredningen.

Denna lag träder i kraft den .

Helsingfors den 7 oktober 2003